

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος (Ψαλμ. 117, 14)

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΤΑΤΟΝ
ΥΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΟΥ ΖΩΝΤΟΣ
ΜΟΝΟΥ ΝΙΚΗΤΟΥ ΤΟΥ ΙΟΥ ΤΗΣ ΚΟΡΩΝΗΣ

*

*

* * * * *

*

*

Ἀθήναι 2020

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΤΑΤΟΝ
ΥΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΟΥ ΖΩΝΤΟΣ
ΜΟΝΟΥ ΝΙΚΗΤΟΥ ΤΟΥ ΙΟΥ ΤΗΣ ΚΟΡΩΝΗΣ

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ἃ τὸ Θεὸς
Κύριος, ὡς συνήθως, καὶ τὸ ἐξῆς

ᾠχος πλ. δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Υἱὲ Θεοῦ, φιλανθρωπότατε Σῶτερ,
ὁ ἰατρὸς ἡμῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων,
γλυκύτατε Θεάνθρωπε, Χριστὲ Ἰησοῦ,
ὡς σεπτὸν ἀντίδοτον τοῦ ἰοῦ τῆς κορώνης
πίστει Σε δοξάζομεν καὶ θερμῶς Σοὶ βοῶμεν·
Ὁ τοὺς πιστοὺς ἀεὶ εὐεργετῶν,
λοιμώδους νόσου ἡμᾶς τάχος λύτρωσαι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι.
Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρῶύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων;
Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς

" Υἱὲ Θεοῦ, ἰοῦ κορώνης ἡμᾶς ἐκλύτρωσαι. Χ."

ᾠδὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Υἱὲ τοῦ Ὑψίστου ἡμῶν Θεοῦ,
ἰώμενος πάντα
καὶ θεόθεν εὐεργετῶν

μη παύση τοὺς Σε δοξολογοῦντας
ὡς εὐσυμπάθητος καὶ πανευίλατος.

Ἰοῦ τῆς κορώνης ὁ ὀλετήρ
ὁ μόνος, Σοὺς δούλους
ἐκ τῆς μάστιγος τῆς αὐτοῦ
ἀπάλλαξον τάχος, Ζωοδότα,
Υἱὲ Ὑψίστου, φιλόανθρωπε Κύριε.

Ἐλέους ἡ κρήνη καὶ οἰκτιρῶν,
Υἱὲ τοῦ Ὑψίστου,
νοσημάτων ἐκ λοιμικῶν
ἀπάλλαξον τάχος Σοὺς οἰκέτας,
δοξάζοντάς Σε πανδήμως, Θεάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Θεράπευσον νόσους τὰς λοιμικὰς
ἡμῶν, Ἐλεοῦσα,
δεομένων σου ἐκτενῶς,
Κυκλώτισσα Κεχαριτωμένη,
τῆ οὐρανόθεν δοθείση σοι χάριτι.

Ῥδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Εὐλαβῶς Σοὶ βοῶμεν·
Υἱὲ Θεοῦ εὐσπλαγχνε,
ἱατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων
μόνε τῶν δούλων Σου,
τῆς πανδημίας ἡμᾶς
ἐκ τοῦ ἰοῦ τῆς κορώνης
πανδημίας λύτρωσαι
Σε τοὺς δοξάζοντας.

Οὐρανόθεν ἐλέους,
Υἱὲ Θεοῦ ἄχραντε,
πέμψον ὑετὸν τοῖς ἐν πίστει
δοξολογοῦσί Σε
καὶ ἐξ ἰοῦ ζοφεροῦ
ἀπαλλαγῆς τῆς κορώνης
ὄμβρον, πολυεὐσπλαγχνε
Σῶτερ καὶ Κύριε.

Υπερύμνητε Λόγε
 Θεοῦ, Χριστέ, θέρμανον
 Σῆς φιλανθρωπίας ἀκτῖσι
 δούλων Σου, Κύριε,
 καρδίας, τοῦ ἀγαπᾶν
 τοὺς ἐνδεεῖς καὶ διώκειν
 τὸν ἰὸν ψυχρότητος, φεῦ, τὸν ψυχόλεθρον.

Θεοτοκίον.

Ικετῶν σου ἀκέστορ,
 Χριστιανῶν σέμνωμα,
 Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, Ἐλεοῦσα,
 πάντας ἀπάλλαξον
 ἐπιδημίας δεινῆς
 ἐκ τοῦ ἰοῦ τῆς κορώνης,
 θαυμαστὴ ὀλέτειρα
 νόσων καὶ θλίψεων.

Απάλλαξον,
 Υἱὲ Ὑψίστου, ἐκ μάστιγος Σοὺς οἰκέτας
 ἐνσκηψάσης, ἡμᾶς ἰοῦ κορώνης, φιλάνθρωπε,
 ὁ πάντων ἰώμενος ἀσθενείας.

Επίβλεψον
 ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε,
 ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν
 καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα·
Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμῆ.

Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, Θεὲ φιλανθρωπότατε,
 ὁ πᾶσαν δραξὶ κατέχων τὴν ὑφήλιον,
 ἐξ ἰοῦ ἀπάλλαξον
 τῆς κορώνης, οἴμοι, τῆς μάστιγος
 τοὺς ἐκζητοῦντας φάρμακον λαβεῖν
 ἐκ Σοῦ, Ἰησοῦ, τὸ ζωοπάροχον.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Οὐρανόθεν ἀσθένειαν
 ἴδε οἰκετῶν Σου, Υἱὲ καὶ Κύριε,
 καὶ τὴν ἔμπονον κατάπαυσον
 Σὴν παιδαγωγίαν ὡς φιλεῦσπλαγχνος.

Υμνητάς Σου ἐξάρπασον
 ἐξ ἰοῦ κορώνης πανδήμου μάλιστα,
 Ἰησοῦ, Υἱὲ φιλόανθρωπε
 τοῦ εὐσυμπαθήτου Παντοκράτορος.

Καταπράυνον δούλων Σου
 ἄλγη ἐκ κορώνης ἰοῦ, Θεάνθρωπε,
 μόνε πάντων ὁ δυνάμενος
 θεραπεύειν ἄλγη τὰ δυσίατα.

Θεοτοκίον.

Ορμον πρὸς τὸν ἀχείμαστον
 ὑγιείας ἴθυνον καὶ δυνάμεως,
 Ἐλεοῦσα, τοὺς ἐκάστοτε
 σὲ ὑμνοῦντας, ἄχραντε Κυκκώτισσα.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ρῦσαι τοῦ ἰοῦ
 τῆς κορώνης τοὺς δοξάζοντας
 Σέ, Υἱὲ Θεοῦ, καὶ πίστει ἀκλινεῖ
 ποτηρίου τῆς ζωῆς μεταλαμβάνοντας.

Ως θεραπευτὴν
 Σέ, Υἱὲ Θεοῦ, δοξάζομεν
 νοσημάτων λοιμικῶν καὶ τοῦ ἰοῦ
 τῆς κορώνης ταχινόν, μόνε φιλόανθρωπε.

Νῦν, Υἱὲ Θεοῦ,
 δυσωποῦμέν Σε Παράβλεψον
 τὴν ἡμῶν ἀποστασίαν ἀπὸ Σοῦ
 καὶ ἰοῦ ἡμᾶς κορώνης ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Ἡμαρ ὑγιές,
Ἐλεοῦσα, ἐξανάτειλον
τοῖς καθεύδουσι κορώνης ἐν ἰοῦ
τῇ νυκτί, Θεογεννήτρια Κυκκώτισσα.

Ῥδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Συνέτισον ἀσυνέτους δούλους Σου,
καὶ μὴ σπεύσης, Σῶτερ, παιδαγωγῆσαι
ἡμᾶς, Χριστέ, δι' ἰοῦ πανδημίας
κορώνης θανατηφόρου, εὐίλατε
Υἱὲ Παντάνακτος Θεοῦ,
λοιμικῶν ἰατρῶν νόσων τάχιστε.

Ἡ χάρις Σου πανσθενῆς καὶ ἄμεσος
πέλει, Σῶτερ, εὐσυμπάθητε Λόγε
Θεοῦ Ὑψίστου, ἀπάντων νοσοῦντων
ὁ ἰατρὸς ὁ ταχύς, πολυέλεε,
καὶ τῆς κορώνης τοῦ ἰοῦ
ὁ ὀλέτης, ὑπέρθεε Κύριε.

Μανίας με, τὸν δοξολογοῦντά Σε,
ἀπολύτρωσαι ἰοῦ τῆς κορώνης,
Υἱὲ Θεοῦ πανοικτίρμον, καὶ πάντας
εἰς Σε πιστεύοντας, Σῶτερ πανάγαθε,
ἀλλ' ἀγαθότητα τὴν Σὴν
παροργίζοντας λόγοις καὶ πράξεσι.

Θεοτοκίον.

Ἀπέλασον ἀφ' ἡμῶν, Κυκκώτισσα
Ἐλεοῦσα, Θεοτόκε Παρθένε,
ἐπιδημίαν ἐκ τοῦ τῆς κορώνης
ἰοῦ καὶ πᾶσαν ἀσθένειαν, Δέσποινα,
ἀνίατον καὶ λοιμικὴν,
κατατρύχουσαν, φεῦ, τοὺς οἰκέτας σου.

Ἀπάλλαξον,
Υἱὲ Ὑψίστου, ἐκ μάστιγος Σοῦς οἰκέτας
ἐνσκηψάσης ἡμῖν ἰοῦ κορώνης, φιλόανθρωπε,
ὁ πάντων ἰώμενος ἀσθενείας.

Ἄχραντε,

ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον
ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῶρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Μὴ ἀφ' ἡμῶν ἀποστρέψῃς Σὸν πρόσωπον,
Υἱὲ καὶ Λόγε Θεοῦ, δι' ἀσέβειαν
καὶ ἐξ ἰοῦ τῆς κορώνης τῆς μάστιγος
ἡμᾶς ἀπάλλαξον ὡς εὐσυμπάθητος
πατήρ, ὁ θέλων σωθῆναι τὰ τέκνα Σου.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια.

Στίχος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν Σου.

Εὐαγγέλιον· Κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ιδ΄ 1 - 11).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ
καρδιά...

Ζήτηι τῆ Παρασκευῆ τῆς στ΄ Ἑβδομάδος.

Δόξα.

Ἐξ ἰοῦ κορώνης
ἀπάλλαξον Σοὺς δούλους,
Σε δοξολογοῦντας,
Υἱὲ Θεοῦ Ὑψίστου.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου
πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Προσόμιον. Ἦχος πλ β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ
κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰησοῦ γλυκύτατε,
Υἱὲ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου,
ἰατρὲ ἀνάργυρε

πάντων τῶν ἐν ἄσμασι
 δοξαζόντων Σε,
 τοῦ ἰοῦ μάστιγος
 τῆς κορώνης ῥῦσαι
 τοῦ θανατηφόρου ἅπαντας
 ὡς εὐσυμπάθητος
 καὶ παντελεήμων, τοὺς σπεύδοντας
 τῇ παναλκεῖ δυνάμει Σου
 καὶ ἰσχύϊ, Λόγε τοῦ Κτίσαντος,
 ὁ ἐν γῆ τὸν βίον
 ἰώμενος τοὺς πάντας διελθών,
 εὐεργετῶν καὶ νοσήματα
 ἐκδιώκων ἅπαντα.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

Ῥδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σέ, Υἱὲ τοῦ Ὑψίστου,
 ὀλοθύμως δοξάζων
 πιστῶς κραυγάζω Σοι·
 Ἰοῦ ἡμᾶς κορώνης
 θανατηφόρου ῥῦσαι,
 ἀπελεύειν νοσήματα
 Θεὸς ὡς ὁ μόνος ἰσχὺν
 καὶ δύναμιν κατέχων.

Εὐσυμπάθητε Σῶτερ,
 δέξαι πάντων δεήσεις,
 φιλανθρωπότατε,
 τρανῶς Σε δοξαζόντων
 καὶ ἐκ τῆς πανδημίας
 τοῦ ἰοῦ ἀπολύτρωσαι
 κορώνης πάντας δεινῶς
 τοὺς κατατροχομένους.

Καταπράυνον ἄλγη
 ἐξ ἰοῦ τῆς κορώνης
 τῶν δοξαζόντων Σε,
 Υἱὲ Θεοῦ Ὑψίστου,
 καὶ κοινωνούντων πίστει
 τοῦ ἀχράντου Σου Σώματος

καὶ Αἷματός Σου σεπτοῦ
 ὑγίειαν πρὸς ἅμφω.

Θεοτοκίον.

Λαμπηδόσιν εὐχῶν σου,
 Ἐλεοῦσα Παρθέने,
 σεμνή Κυκκώτισσα,
 ἀπέλασον τὰ σκότη
 τῶν λοιμωδῶν σῶν δούλων
 νοσημάτων καὶ δώρησαι
 ἡμᾶρ ἡμῖν ὑγιές,
 Κυρία Θεοτόκε.

Ῥδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Υμνολογῶν Σε,
 Υἱὲ Θεοῦ, δυσωπῶ Σε·
 Ὁ λεπροὺς καθαρίσας, ἐκ νόσων
 κάθαρὸν με, Σῶτερ,
 τῶν λοιμικῶν ταχέως.

Τῶν νοσημάτων
 ὁ ἰατρός, Θεοῦ Λόγε,
 πανδημίας ἰοῦ τῆς κορώνης
 ῥῦσαι ὀρθοδόξως
 τοὺς Σε δοξολογοῦντας.

Ρανίδας σμηξον,
 Υἱὲ Θεοῦ, τῶν δακρύων
 συμπαθείας Σου μάκτρῳ Σῶν δούλων,
 κατατρυχομένων
 ἐκ τοῦ ἰοῦ κορώνης.

Θεοτοκίον.

Ως ἰαμάτων
 σέ, Ἐλεοῦσα Παρθέने,
 Ζωοδόχον Πηγὴν ἀνυμνοῦντες
 ἐξ αὐτῆς νῦν ὕδωρ
 ἰάσεων ἀντλοῦμεν.

Ῥδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Σοῖς δούλοις οὐρανόθεν
 ὄμβριζε ἀφθόνως
 ὄμβρον σωτήριον, Λόγε τοῦ Κτίσαντος,
 καὶ ὑγείας καὶ σθένους, φιλανθρωπότατε.

Ἀπέλασον ταχέως
 τὴν λοιμώδη νόσον,
 τὴν ἐξ ἰοῦ τῆς κορώνης, Θεάνθρωπε,
 Υἱὲ καὶ Λόγε Ὑψίστου, τοῦ πανοικτίρμονος.

Ἰοῦ κορώνης παῦσις,
 Ἰησοῦ Χριστέ μου,
 Υἱὲ Θεοῦ, σῶσον πάντα οἰκέτας Σου,
 τοὺς εὐλαβῶς θείαν κλήσιν ὁμολογοῦντάς Σου.

Θεοτοκίον.

Χαρίτων, Ἐλεοῦσα,
 κρήνη, σοὺς ἰκέτας
 πότισον νάμασι θάρσους, δυνάμεως
 καὶ ὑγείας κατ' ἄμφω, Θεογεννήτρια.

Ἄξιόν ἐστι.... **καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια**

Δεῦτε μεταλάβωμεν εὐλαβῶς
 Σώματος ἀχράντου
 καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ σεπτοῦ
 τοῦ Υἱοῦ Ὑψίστου,
 τοῦ μόνου ἀντιδότου
 ἰοῦ τοῦ τῆς κορώνης
 ὄντως ὑπάρχοντος.

Πανδημίας λύτρωσαι τοῦ ἰοῦ
 τῆς κορώνης πάντα
 Σὲ δοξάζοντας ἀκλινῶς
 ὡς Υἱὸν Ὑψίστου
 Θεοῦ, Χριστὲ Παντάναξ,
 ὁ μόνος ἀσθενείας
 παύειν δυνάμενος.

Μνήσθητι τῶν δούλων Σου, Ἰησοῦ,
 τῶν δεινῶς πασχόντων

ἐκ τῆς μάστιγος τοῦ ἰοῦ
 τῆς κορώνης, Σῶτερ,
 Υἱὲ Θεοῦ, οὗ πέλει
 ἀντίδοτον Σὸν Αἷμα
 καὶ Σῶμα, Κύριε.

Ἔλεος κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς,
 τοὺς ἡμαρτηκότας
 καὶ τὸ κάλλος τῆς Σῆς μορφῆς
 ἀτενίσαι, Σῶτερ,
 μὴ δυναμένους, οἴμοι,
 νῦν ἐξ ἰοῦ κορώνης
 οἱ χειμαζόμενοι.

Σῶτερ ὠραιότατε, Ἰησοῦ,
 σκέδασον τὸν φόβον
 τοῦ θανάτου ἐκ τοῦ ἰοῦ
 τῆς κορώνης ἄρτι
 ἐνσκήψαντος, ὁ μόνος
 ἰώμενος λοιμώδη
 πάντων νοσήματα.

Δυσθυμίαν δούλων Σου, Ἰησοῦ,
 δίωξον ταχέως
 ἐκ τῆς μάστιγος τοῦ ἰοῦ
 τῆς κορώνης, Σῶτερ,
 δεινῶς ἐπερχομένην,
 Υἱὲ Θεοῦ Ὑψίστου
 ἄγαν εὐίλατε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
 Πρόδρομε Κυρίου,
 Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς,
 οἱ Ἅγιοι πάντες,
 μετὰ τῆς Θεοτόκου
 ποιήσατε πρεσβείαν
 εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον
Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ευεργέτα τοῦ γένους βροτῶν, ἐπάκουσον
 ἡμῶν δεήσεων τάχος,
 Υἱὲ καὶ Λόγε Θεοῦ,
 τῆς κορώνης ἰατῆρ ἰοῦ ταχύτατε,
 ὁ ἀπελαύνειν λοιμικὰς
 ἀσθενείας τοῦ λαοῦ
 δυνάμενος καὶ διώκειν
 θανάτου φόβον ἐκ πάντων
 πανευλαβῶς δοξολογούντων Σε.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς
Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ Εὐλου.

Σῶτερ, εὐσυμπάθητε Χριστέ,
 ἰατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων,
 Υἱὲ Ὑψίστου Θεοῦ,
 ἐξ ἰοῦ, εὐίλατε,
 κορώνης, Κύριε,
 πανδημίαν ἀπέλασον
 δρμεῖαν ταχέως,
 τὴν φιλανθρωπίαν Σου
 ἡμῖν δεικνύμενος,
 σπεύδουσι τῇ Σῇ εὐσπλαγχνία
 καὶ ἐπιστάσι ἐν δίναις
 ταῖς βιοτικαῖς, οἰκτίρομον Κύριε.

Δέσποινα, πρόσδεξαι
 τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου
 καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
 ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου
 εἰς σὲ ἀνατίθημι·
 Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
 φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δίστιχον.

Υἱὲ Ὑψίστου, ἰοῦ κορώνης ῥῦσαι
πάντας σὺν Νικηφόρῳ καὶ Χαραλάμπει.

Ἄριθμ. Καταλ. Π 818 /20-3-20

ΤΕΛΟΣ
ΚΑΙ ΔΟΞΑ
ΤΩ ΜΟΝΩ ΑΛΗΘΙΝΩ
ΘΕΩ ΗΜΩΝ